

staa der endvidere, at ved Kredsinddelingen skal der tages Hensyn til Befolkningstætheden og Vælgertallet. Denne Paragraf kan ikke forstaaes paa nogen anden Maade, end at der skal sikres alle Anskuelser i Befolkningen ligelig Repræsentation. Derfor kan der godt skabes en lokal Repræsentation, som tager noget Hensyn til Vælgertal og Befolkningstæthed.

Det ærede Medlem sagde, at jeg Fredagen før Paaske ved Grundlovsforslagets Behandling havde sagt, at alle Muligheder stod aabne. Javel, de stod aabne endnu. Men da Venstre var med til at forkaste dette Grundlovsforslag og dermed ogsaa Muligheden for en Udvidelse af Folketingets Medlemstal, afskar de den Vej, som vi ellers endnu kunde have gaaet, og derfor var vi fra det Øjeblik klare over, hvad jeg ogsaa udtalte tydeligt nok, at nu var der kun een Vej tilbage, og den vilde vi med al Kraft vandre. Det blev sagt om Lørdagen, det blev sagt til de konservative, og vi vedtog det i Partimødet, saa ingen kunde være i Tvivl derom; at nu var den Vej aaben, og den gik vi. Men da Venstre opdagede, at nu var der Fare for, at Valglovsforslaget, et retfærdigt Valglovsforslag, skulde blive gennemført, da var det, de fik travlt — og heldigvis fik andre samtidig travlt, uden at de kendte noget til hinandens Travlhed, har vi jo nu hørt — med at faa afbrudt Forhandlingerne her paa Rigsdagen.

Det ærede Medlem fra Skern talte om afldede C. Bergs Ord: Respekt for Valgdagen, som jeg havde nævnt, og sagde, at den Maade, han ønskede Respekt paa, var ved at faa fremkaldt Respekt for Stemmeretten. Det var netop det, vi vilde med Generalstrejken. (Munterhed). Ja, det var netop det, vi vilde. Man har sagt, at Generalstrejken var en Knytnæve mod Valgretten. Nej, Generalstrejken var for det første ingen Knytnæve, Generalstrejken var det, man har kaldt de korslagte Armes Protest. Generalstrejken var det, at Arbejderne sagde: Naar Forfatningen ikke respekteres, naar Valgdagen ikke holdes i Ære, naar uvedkommende ansvarsløse Personer pludselig kan bryde ind og standse et Lovgivningsarbejde, der er lige ved sin Fuldendelse, saa agter vi ikke at arbejde i dette Samfund. Her er vel ikke i det nuværende liberal-kapitalistiske Samfund Arbejdspligt? Vil det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), vil det ærede Medlem fra Skern, vil det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe) hævde, at her er Arbejdstvang i det nuværende Samfund, i det liberal-kapitalisti-

ske Samfund? Jeg tror, ingen vil vove at hævde det. Men hvis der ikke er det, er der ogsaa Frihed til at lade være at arbejde, saa har enhver Borger her i Landet Lov til at sige: Jeg vil arbejde, eller jeg vil ikke arbejde, som det passer mig selv, min Organisation, som det tjener min Klasse og hele Samfundets Interesser. Og i det Øjeblik man fra oven af i Samfundet bryder, hvad den arbejdende Befolkning anser for Grundlaget for det hele, Grundlaget for, at Arbejderklassen kan komme frem ad den rolige Udviklings Vej paa lovlig Maade, saa har Arbejderklassen Ret til som Protest derimod at nedlægge Arbejdet, det vil sige, lade være at arbejde. De kan ikke finde en eneste Straffelovsparagraf, hvorefter de kan straffes. Det er ikke Trusel om Vold, som det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde. Det er en Protest mod, at andre øver Vold; for det var Vold, der blev øvet mod den rolige naturlige Udvikling her i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing begyndte med en lang, meget lang Udvikling, som ikke havde stor Interesse, hvori der kun var nogle Urigtigheder, som jeg ganske kort vil berigtige. Han sagde, at Grundloven af 1915 eller Valgloven, der fulgte med den, blev til ved en Overenskomst udenom visse Partier, udenom hans eget Parti, en Overenskomst mellem den daværende Regering og det konservative Parti. Det er ikke rigtigt (*J. C. Christensen*: Det har jeg slet ikke sagt). Ja, saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem, det var maaske ikke saa svært at misforstaa det ærede Medlem, for det ærede Medlem udtalte sig meget vagt under store Dele af sin Tale. Jeg har skrevet op, at han bebrejdede os en Valglovsoverenskomst, en Grundlovsoverenskomst i 1918, som stod for disse Partiers Regning; derfor havde de Ansvaret for den, og de var glade for den. Men den Overenskomst blev sluttet, som det ærede Medlem maa erindre, den Gang Venstres Ordfører i Landstinget, da Venstre og de konservative nedlagde Arbejdet i Grundlovssagen paa Grund af Krigen, sagde, at saa maatte Regeringen og andre se at komme frem gennem private Samtaler. Det var altsaa udtrykkelig efter Anmodning af Venstres Ordfører i Landstinget, at man forsøgte de private Samtalers Vej, der ogsaa førte til Maalet.

Det ærede Medlem forekastede den afgaaede Regering og os, at man havde advaret imod at skifte Regering under